

Congesta del coll del Pi Novell

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	El Pi Novell
Emplaçament	A tocar de la pista que condueix al coll del Pou d'en Vesa.
Alçada:	1.158 m

Coordenades:

Latitud:	41.74293
Longitud:	2.36028
UTM Est (X):	446807
UTM Nord (Y):	4621432

Classificació

Número de fitxa	08234-204
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	La pista que condueix al coll del Pou d'en Vesa passa per sobre de la seva planta.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08234A001000070000IO
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dl., 21/12/2015 - 01:00

Descripció

Congesta excavada al sòl, de planta circular, situada al vessant nord del coll del Pi Novell, a 1.158 m d'altitud.

Actualment, es troba en molt mal estat de conservació i molt desdibuixada perquè la pista que condueix al coll del Pou d'en Vesa, construïda fa diversos anys, passa per sobre de la seva planta.

Observacions:

A l'inventari de López Cortijo (vegeu bibliografia) és el número 9.

Història

Durant els segles XVII-XVIII es va produir el moment de màxima activitat constructora de pous de neu i congestes, relacionat amb un període climàtic molt fred.

El petit complex de pous situats a l'entorn de l'obaga del turó del Samon, és el més meridional del Montseny. Aquesta zona es troba coberta de faigs, fet que fa pensar que, antigament, s'hi donaven les condicions climàtiques adequades per a bastir-hi pous i congestes.

Les congestes són cavitats al terra, que aprofiten el relleu natural del terreny. Es troben als indrets més alts de les muntanyes, normalment a partir de 1.100 m d'altitud, a les carenes i en zones de gran pendent, en punts on s'acumulava neu de forma natural.

Les mides i formes de les congestes són variables, tot i que normalment són circulars i sempre més amples que fondes. El seu interior s'excavava directament a la roca natural i, a l'exterior, es construïa un petit mur de contenció atalussat.

La neu que es recollia i es compactava dins la congesta, es cobria amb brancam i fulles seques, i es conservava fins a l'estiu.

Bibliografia

LÓPEZ CORTIJO, J. (1992) "Els pous de neu i de glaç del Montseny: Inventari per a una preservació". Monografies del Montseny, 7. Viladrau: Amics del Montseny, p. 61-97.

